

Το καπηλειό

Στίχοι: **Δημήτρης Αποστολάκης**
Μουσική: **Δημήτρης Αποστολάκης**

Εκτελέσεις:

Ίνηδες 2. Βασίλης Σκουλάς
Ήτανε όμορφο θαρρώ
εκείνο τον παλιό καιρό
το καπηλειό μου
γιαλός, καημός και τσικουδιά
βαρμένα μέσα στην καρδιά
με τ' όνειρό μου.

Και κάθε μέρα από βραδύς
ντουγιουντισμένος ο Βαρδής
με το λαούτο
με το κρασί του στον οντά
στον αμανέ του να κεντά
τον κόσμο τούτο.

Κι ο Σταύρος πέρα στη γωνιά
που για δυο χείλια βυσσινιά
τα σιγοπίνει
παίρνει νερό σαν τραγουδεί
που το λαούτο του Βαρδή
τον πόνο σβήνει.

Κι ο Μύρος πιάνει το χορό
το χώμα μόνο έχει οχτρό
χρυσά παλάτια
σε κάποια θάλασσα πλατιά
θυμάται, κόκκινα φωτιά
τα δυο του μάτια.

Θυμούμαι κάθε χαραυγή
πού `λεγα ο ήλιος να μη βγει
στην αγκαλιά σου
όνειρο βάρκα με πανιά
να σεργιανίζω το ντουινιά
με τα φιλιά σου.

Αργό το ζάλο μου, βαρύ
ήτανε ψεύτικος μπορεί
ο έρωτάς σου
ρωτώ διαβάτες στα στενά

αν είδαν μάτια καστανά
σαν τα δικά σου.

Πως να δικάσω μια ζωή
κι ένα αστέρι το πρωί
που τρεμοσβήνει
στο ερειπωμένο καπηλειό
ένα μου όνειρο παλιό
έχει `πομείνει.

Καταχώριση στο stixoi.info: κοκο, 30-11-2003

http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Lyrics&act=details&song_id=3940

www.stixoi.info